Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

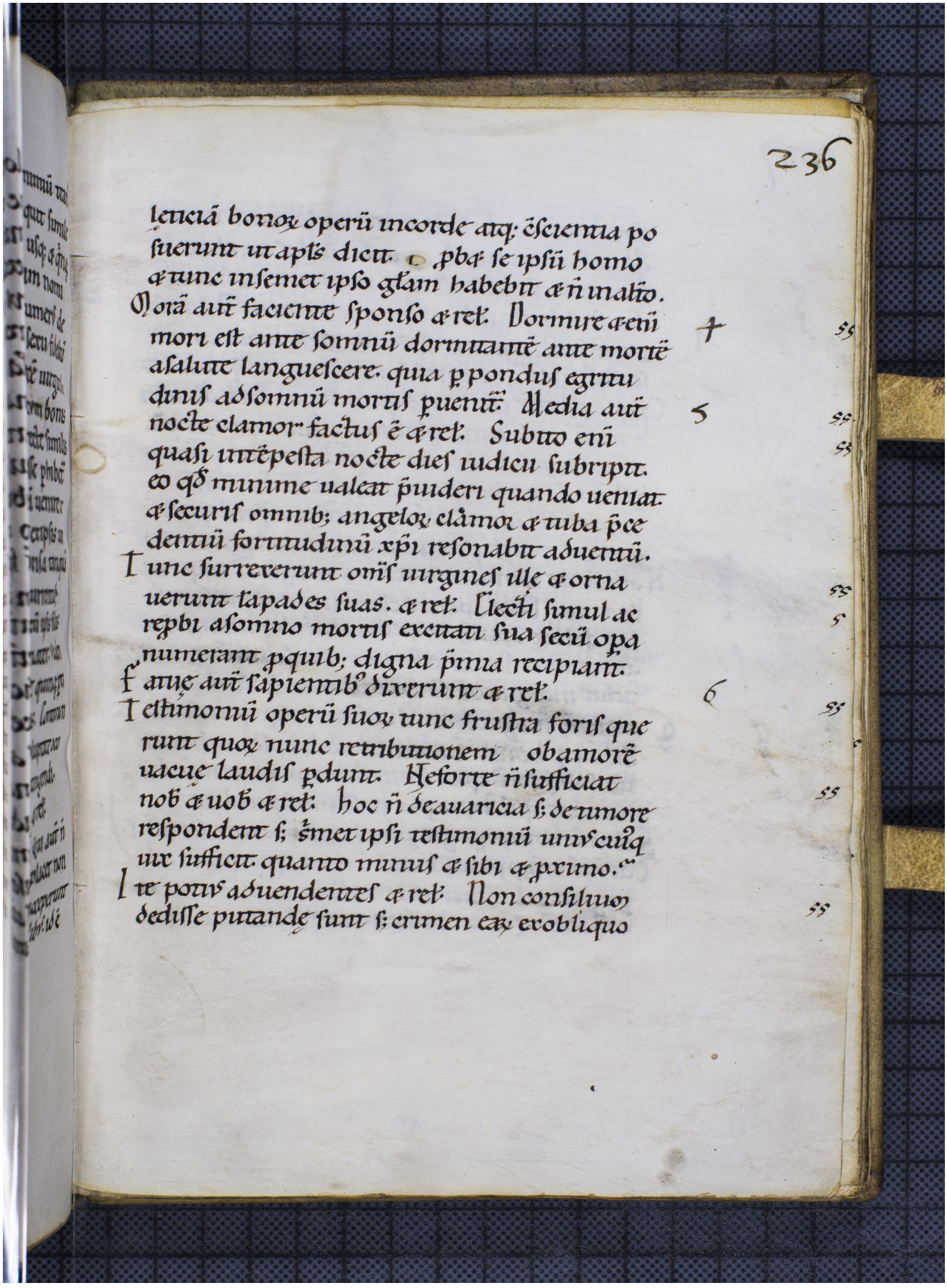

236

lenciã bonoꝝ operũ incorde atq; ẽsciemia po
suerunt ut apls dicit. ꝓba se ipsũ homo
& tunc insemet ipso glam habebit & ñ unalio.
Mora aũt facientꝫ sponso & rel. Dormire enĩ
mori est ante somnũ dormitantẽ ante mortẽ
asalute languescere. qua ꝑ pondus egritu
dinis adsomnũ mortis puenit. Media aũt
nocte clamor factus ẽ & rel. Subito enĩ
quasi intẽpesta nocte dies iudicii subripit.
eo qđ minime ualeat ꝑuideri quando ueniat.
& securis omnib; angelor clamor & tuba ꝑce
demũ fortitudinũ xꝑi resonabit aduentũ.
Tunc surrexerunt omis uirgines ille & orna
uerunt lapades suas. & rel. Electi simul ac
repbi asomno mortis excitati sua secũ opa
numerant ꝓquib; digna ꝑmia recipiant.
Q atuꝫ aũt sapientib dixerunt & rel.
Testimoniũ operũ suoꝝ tunc frustra forsq que
runt quoꝝ nunc retributionem obamorẽ
uacuę laudis ꝑdunt. Heforte ñ sufficiat
nob & uob & rel: hoc ñ deauaricia s; de rumore
respondent s; ꝫmet ipsi testimoniũ unusquisq
uix sufficit. quanto minus & sibi & ꝓximo.
Ite potius aduendentes & rel: Non consiliuo
dedisse putandę sunt s; crimen eay exobliquo